

Setembre cultural | | Actualitzat el 29/10/2020 a les 23:23

L'objectiu és sumar

David Palau ressenya 'Tornarem a vèncer (I com ho farem)' (Ara Llibres, 2020), escrit a quatre mans entre Marta Rovira i Oriol Junqueras | «El llibre navega entre el to personal de qui dona la seva opinió, i el to més bonament pedagògic possible de qui es vol fer entendre per molts»

«Una visió clarament subjectiva, des d'un punt de vista concret i personal que en cap moment és ni pretén ser objectiva i neutral»

Un llibre escrit a quatre mans per dues persones represaliades per l'Estat espanyol: l'una exiliada a Ginebra, Suïssa; i l'altra empresonada a Lledoners. Aquest seria argument suficient, per una persona convençuda sobre la independència de Catalunya, perquè llegís el llibre. I què dir si afegim que aquestes dues persones són, no gens menys, Marta Rovira i Oriol Junqueras. Però, i per una persona no convençuda, quins poden ser els al·licients per llegir-lo? N'hi ha, i molts.

Tornarem a vèncer (I com ho farem) (Ara Llibres, Barcelona, 2020) es centra, més que en què es vol fer, cosa clara, la independència de Catalunya, el com es vol aconseguir aquest objectiu. I no aturant-se aquí, cosa que qui llegeixi l'obra ho agrairà enormement, l'assaig també explica el perquè d'aquest camí concret proposat.

Ho fa des d'una visió clarament subjectiva, des d'un punt de vista concret i personal que en cap moment és ni pretén ser objectiva i neutral; això podria dur-nos a pensar en aquest llibre com en un pamflet d'un partit polític concret, i malgrat que l'esmentat partit és citat no poques vegades (pel meu gust masses, perquè no dir-ho), no és aquesta la visió que s'hi vol explicar sinó la de

dues persones que han ocupat posicions i càrrecs molt rellevants els darrers temps, que han estat a la primera línia dels successos tan importants pel poble català dels últims anys, que, si cal afegir, han patit en primera persona la ràbia de l'estat espanyol, i que malgrat tot segueixen tenint un objectiu i pretenen explicar com aconseguir-lo.

Tot veient com una alegria les victòries i com una oportunitat les derrotes, el llibre navega entre el to personal de qui dona la seva opinió, i el to més bonament pedagògic possible de qui es vol fer entendre per molts (Junqueras treu de dintre el professor que mai ha deixat de ser), convertint l'obra en un assaig polític a l'abast de tothom; al cap i a la fi, spoiler, l'objectiu és sumar.